

عنوان مقاله:

واقع نگری شاعران در توصیف عشق، در سبک خراسانی و مکتب وقوع

محل انتشار:

نخستین همایش ملی تحقیقات ادبی با رویکرد مطالعات تطبیقی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

مجید پویان - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

یداله جلالی پندری - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

زهرة زرنگار - دانشجوی دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

توصیف واقعه‌گرایانه احوالات عاشق، معشوق و رقیب ویژگی بارز شعر سبک خراسانی است. پس از حدود پنج قرن، شاعران مکتب وقوع و سبک واسوخت تمامی همت خود را صرف همین امر کردند. هدف از تحقیق پیش‌5 رو که با مطالعات کتابخانه ای و به روش تحلیلی، توصیفی و مقایسه انجام شده، قیاس میان اشعار این دو نحله، برای تعیین شباهتها و تفاوت‌های ایشان در مورد واقعه‌نگری نسبت به مساله عشق است. در این جستار اشعار رودکی سمرقندی، فرخی سیستانی و منوچهری دامغانی، به‌عنوان نمایندگان سبک خراسانی و اشعار میلی مشهدی، میرزاشرف جهان قزوینی، محتشم کاشانی و وحشی بافقی، به‌عنوان نمایندگان مکتب وقوع و سبک واسوخت مورد مطالعه قرار گرفته است. مطابق یافته‌های این پژوهش، وجوه شباهت میان این دو گروه، غیبت نگرش فلسفی و اجتماعی، بیان حالات عاشقانه، فارغ از صناعات و بیان استعاری و تاکید بر زبان صریح و تصویرپرداز است. با وجود این، وقایع عاشقانه توصیف شده در سبک خراسانی نسبت به مکتب وقوع و سبک واسوخت، قرابت بیشتری با رئالیسم اروپایی دارد؛ اشعار خراسانیسرایان دامنه وسیعتری از رخدادها را در برمی گیرد و گاهی حاوی جزئیات زمانی-مکانی است، حال آنکه در شعر وقوعیان، توصیف رخدادهای بیرونی، محدود به محافل مهرورزی است که خود تنها مکان مناسب برای دیدار عاشق و معشوق است، و آن هم به نظربازی و چند کلام پنهانی و سربسته محدود میشود. این همان عشق از نوع شیدایی است، در حالی که شاعر عاشق سبک خراسانی که عشق او از نوع کامورزی است، در منزل یا در باغ و راغ با معشوق خلوت میکند و سپس از وصال خود گزارشی شاعرانه به دست میدهد.

کلمات کلیدی:

واقع نگری، عشق ورزی، سبک خراسانی، مکتب وقوع، سبک واسوخت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/902274>

